

24. GENEL KURUL

DÖNEM FAALİYETLERİMİZDEN KESİTLER

Bir önceki genel kurulumuzun gerçekleştirildiği günden bu yana, sendikal hareket ülkemizde yaşanan ve çok derin etkileri olan kriz koşullarında gelişme çabasını sürdürmek zorunda kalmıştır.

Son 20 yıl boyunca uygulanan ekonomik ve sosyal politikaların sınırlarına ulaşması ve tıkanması sonucunda 2001 yılı sonunda toplumsal bir kriz patladı. Aslında geçtiğimiz yıllar boyunca belirlenen ekonomik politikaların bir sonucu olarak özelleştirme, taşeronlaştırma, sendikasıztlaştırma ve yoğun işten çıkarmalar, sendikal hareketin önünde duran önemli sorunlar olarak önemini korumuştur. Ancak 2001 yılı sonundan başlayarak ortaya çıkan ekonomik durgunluk ve toplumsal kriz, çeşitli işkollarında işyerlerinin kapanmasına, birçok işyerlerinde faaliyetin durdurulmasına, işçilere ücretli-ücretsiz izinlerin verilmesine ve toplu olarak işten çıkarmaların daha da yoğunlaşmasına yol açmıştır.

Üstelik bu dönemde krizden çıkışı sağlayabilmek amacıyla gündeme getirilen IMF politikalarının bir uzantısı olarak, ücretlerin sürekli biçimde enflasyonun altında tutulması ve bu anlamda satın alma gücünün geriletilmesi temeline dayalı politikalar, sendikal örgütlenme altındaki işçilerin de çok büyük sorunlarla yüz yüze kalması sonucunu doğurmuştur.

Dönem içinde sürdürülen iş güvencesi tartışmaları ve ILO'nun 158 sayılı sözleşmesinin yürürlüğe girmesine dönük çabalar, beklenen sonuçları vermemiştir. Bu dönem boyunca da ülkemizdeki anti-demokratik toplumsal yapının doğal bir gereği olarak, sendikaya üye olma isteğinde bulunan işçilerin işten çıkarılması yönündeki baskılar sürmüştür. Sendikal örgütlülüğünün düşük düzeyde olduğu ülkemizde, bu tür baskılar sadece sendikasıztlaştırmanın değil, örgütlü işçileri örgütsüzleştirmenin ve ücretlerine saldırının önemli bir aracı haline getirilmiştir.

Öyle ki birçok işyerinde kapsam dışı personel ve taşeron işçisi statüsünde çalışanlar, işyerlerinde çoğunluğu oluşturmaya başlamış, böylece sendikaya üyelerinin sayısı sendika üyesi olmayanların sayısından daha düşük kalabilmiştir.

Yaşanan kriz bir kez daha kanıtlamıştır ki, işçi sınıfının genelini kapsayacak nitelikte düzenlemeler ve toplu sözleşme pratikleri olmadıkça, çok az sayıda sendika üyesi işçi için elde edilen kazanımların sürekliliği sağlanamamaktadır. Bu anlamda sendikal hareketin en önemli gündem maddelerinden birisini, toplu sözleşme yetkisi alınmış işyerlerinde sendika üyesi olmayan çalışan gruplarının sendikalaştırılması oluşturmaktadır.

Günlük yaşam içinde yoğun çelişkilerin yaşandığı ülkemizde, bir yandan haksız işten çıkarmalara karşı çalışanlara güvence sağlayan 158 sayılı Uluslar arası Çalışma Örgütü Sözleşmesi mecliste onaylanmış ve yasal düzenleme hazırlıkları sürerken, öte yandan işçiler salt sendikal olduğu gerekçesiyle işten atılmıştır. Bu dönem içerisinde işverenler, yasal güvenceleri de hiçe sayarak sendikal hak ve özgürlüklere olan tahammülsüzlerini bir kez daha ortaya koymuşlardır. İş Güvencesi Yasası'nın 15 Mart 2003 tarihinde yürürlüğe girecek şekilde düzenlenmiş olması, bu yasa yürürlüğe girmeden önce yüz binlerce işçinin işten çıkarılması eğilimini doğurmuştur. Çeşitli işveren örgütleri 15 Mart 2003 tarihinin hemen öncesinde, 1475 sayılı İş Yasası'nın yeniden düzenlenmesi talebini gündeme getirmiş ve bu sonucu sağlayabilmek için binlerce işçiyi işten çıkarmışlardır.

Bu süreç içinde ülkemiz, işverenlerin siyasal mekanizmaları denetimlerine almak için gösterdikleri yoğun çabaya tanık olmuştur. Bu çabalar sonucunda siyasal iktidar üzerinde etkili olan işveren örgütleri, yeni İş Yasası'nı meclis gündemine getirebilmiş ve İş Güvencesi Yasası'nın yürürlük tarihini erteleyen yeni bir yasanın mecliste kabulünü sağlayabilmişlerdir.

Yaşanan olaylar ülkemizdeki devlet örgütlenmesinin işveren talepleri karşısında ne ölçüde zayıf kalabildiğini ve emekçi güçlere karşı çok katı tutum alabilirken, işverenlerin çıkarlarını koruma noktasında ne kadar işverenlere bağlı davranabildiğini açıkça ortaya koymuştur.

• Yine sendikamız, bu olağanüstü olumsuz koşullara karşı kriz döneminde örgütlü olduğu işyerlerinde gücünü sürdürebilmiş ve sınırlı da olsa yeni işyerleri örgütleyebilmiştir. Sendikal mücadelenin kaçınılmaz olarak mevcut örgütlenmelerimizi sağlamaştırma anlayışına dayandırıldığı bu dönemde, kriz koşullarını, mevcut üyelerimizi ve sendikamızın örgütlülüğünü koruyabilecek politikalar oluşturarak olabilecek en az kayıpla atlatılmayı başarmıştır.

Ayrıca İstanbul Bölgesi'nde Huhtamaki, Adapazarı Bölgesi'nde Saran Plastik ve Kartal Bölgesi'nde Jokey Plastik işyerleri son dönemde örgütlenerek sendikamıza katılmış ve ilk dönem toplu iş sözleşmeleri başarıyla bağtlanmıştır.

Sermayenin etkinliğini her açıdan arttırdığı, işçilerin geniş hak kayıplarına uğradığı, sendikaların artık gereksiz sayılarak toplumun yaşamından dışlanmaya çalışıldığı bir dönemde, sınıf ve kitle sendikacılığını savunan örgütümüzü güçlendirmek ve gelecek dönemde yeni üyelerle geliştirmek temel sorumluluğumuzdur.

• Bu çerçevede toplu iş sözleşmesi faaliyetlerimizde oldukça yoğun bir tempoda gerçekleştirilmiştir.

Gerçekten de özellikle 2002 yılı, Türkiye'nin içine düştüğü ve toplumun emekçi kesimlerinin çekilmez duruma getiren toplumsal krizin etkilerinin derinden yaşandığı bir yıl oldu.

Ülkemizin çok önemli yapısal sorunlarının olduğu ortadadır. Yüksek enflasyon, gelir dağılımındaki olağanüstü bozukluk, bölgesel dengesizlikler, artık milyonların açlık sınırlarının altında yaşadığı gerçeğiyle kendisini gösteren yoksullaşma, insan hak ve özgürlüklerinden yoksun bulunan bir sosyal yaşam ve yönetebilmek için ağırlıklı olarak baskıcı yöntemleri kullanan bir kamu örgütlenmesi, ülkemizin uzun dönemden bu yana yaşadığı gerçeklerdir. 2001 ve 2002 yıllarında ortaya çıkan ekonomik kriz, bu sorunları daha da ağırlaştırmış bulunmaktadır.

Krizden çıkış için öngörülen politikalar, bunalımın bütün yükünü çalışanların sırtına yıkan nitelikte olmuştur. 2002 yılı bu açıdan çok öğretici derslerle doludur. Ülkemizde çok küçük bir örgütlenme oranına sahip olan emekçilerin en temel hak arama aracı niteliğindeki toplu sözleşmeler de bu koşullardan fazlasıyla etkilenmiştir. Yaşadığımız dönem yasalarda varolan toplu sözleşme ve grev haklarının fiili olarak kullanılmasının engellendiği bir dönem niteliğindedir. Bir yandan kriz yüzünden toplu sözleşme müzakereleri çok büyük baskılar altında gerçekleşirken, öte yandan grev hakkına devletin doğrudan müdahalesi ve yasaklamalarıyla adaletsiz bir bölüşüm için ne gerekiyorsa yapılmış ve gelir dağılımının emekçiler aleyhine bozulması sağlanmıştır. Bunun en açık örneği sendikamızca müzakereleri sürdürülen Goodyear, Pirelli ve Brisa'da yaşanan grev ertelemeleridir. Hiçbir haklı ve meşru neden yokken ve daha grev kararı alınmadan grev ertelemesine karar verilmiş; böylece ülkemizde demokratik hakların kullanımının ne kadar göstermelik olduğunun açık bir örneği sergilenmiştir.

Sendikamız tüm üyeleriyle birlikte her düzeyde mücadelesini sürdürmüş; olabileceklerin en iyisini gerçekleştirme iradesinden bir an bile taviz vermemiştir. Ülkemizin temel sorunlarından birisi, emekçilerin ülke yönetiminde ve kendi kaderleri üzerinde söz sahibi olmasını sağlayacak gerçekten demokratik bir eğilim ve anlayışın işveren kesimde ve devlette gelişmemiş olmasıdır. Bu durum toplumsal dengesizlikleri arttırmakta, ekonomik politikaya ilişkin kararların tümüyle sermayenin çıkarları çerçevesinde oluşturulmasına yol açmakta ve ülkemizi adeta 19. yüzyıl vahşi kapitalizminin liberal politikalarının tutsağı yapmaktadır. Temel aktörlerini IMF, Dünya Bankası, çok uluslu şirketler ve ülkemizdeki siyasal iktidarların oluşturduğu bu senaryodan onlarca yıldır, bu ülkede yaşayan insanların mutluluğunu sağlayacak ve yaşam standartlarını yükseltecek bir sonuç çıkmamıştır.

Önümüzdeki dönem işçi sınıfı ve emekçilerin meşru taleplerinin ve insanca yaşama isteklerinin dikkate alındığı, halkın gerçekten katılımıyla demokratik bir devlet işleyişinin oluşturulduğu bir yıl olmak zorundadır. Ancak yine anlaşılmaktadır ki, bu hedefleri emekçiler talep etmedikçe ve bu amaçlara ulaşmak için mücadele etmedikçe kimse onlar adına gerçekleştirmeyecektir. Öyleyse hem daha iyi, özgür ve demokratik bir toplu sözleşme düzeni için, hem de yaşam standartlarının geliştiği ve emekçilerin insanca yaşama olanaklarının arttığı yeni bir Türkiye için mücadele etmek tüm emekçilerin ve işçi sınıfı örgütlerinin asıl görevi durumundadır.

• İster kişisel yaşantımızda olsun ister toplumsal yaşantımızda; eğitim temel bir gereksinme niteliğindedir. Özellikle iletişimin oldukça yaygınlaştığı günümüz dünyasında eğitimin önemi daha da artmaktadır.

Sendikamızın 2002-2003 dönemi eğitim programlarının bir parçası olarak planlanan uluslararası eğitimlerin ilk bölümü 8-9-10 Eylül 2002 tarihinde, ikinci bölümü ise 6-7-8 Ekim 2002 tarihlerinde İstanbul'da gerçekleştirildi. Gerek içinde bulunduğumuz koşullar gerekse sendikamızın pratiğine yansıyan sorunları göz önüne alarak bu programın konusu "Sendikal Yapılar ve Toplu İş Sözleşmesi Politika ve Uygulamaları Konusunda Karşılaştırmalı Çalışmalar" olarak belirlendi. Eylül ayında gerçekleştirilen uluslararası eğitimin ilk bölümünde İsviçre ve İtalya uygulamaları, Ekim ayında gerçekleştirilen ikinci bölümde ise İspanya ve Almanya uygulamaları gözden geçirildi. Bu ülkelerdeki sendikal yapıların oluşumu, anlayışları, toplu sözleşme amaç, politika ve pratikleri incelendi. Eğitim yönetimi katılımcı bir anlayışla ve tartışmaya dayalı bir çerçevede belirlendi. Eğitime katılanlar doğrudan, eğitimin "en aktif ögesi" olarak bu eğitimde yer aldılar. Tüm bölgelerdeki yönetici ve işyeri sendika temsilcilerinin katıldığı bu eğitimlerin ilk gününde ülkemiz sendikal hareketinin yapısal özellikleri, toplu sözleşme pratikleri ve yasal çerçeve incelendi. İlk gün yapılan bu çalışma, ikinci ve üçüncü günlerde yapılan grup çalışmalarında, ülke karşılaştırmalarında oldukça yararlı oldu. Ayrıca eğitimler öncesinde birinci günde yapılan tartışmalara katkı sağlamak üzere hazırlanan tartışma notları eğitimler öncesinde eğitime katılanlara dağıtıldı.

Küreselleşen Dünya Koşullarında Uluslararası ve Türkiye Sendikal Hareketi

2002-2003 dönemi uluslararası eğitimlerin üçüncüsü 18-19 Ocak 2003 tarihlerinde İzmir/Efes'te gerçekleştirildi. Dünyada ve ülkemizde uzun bir zamandır tartışılan küreselleşmenin getirdiği yeni sorunları tartışmak, sosyal politikaların gelecekteki durumunu değerlendirmek ve sendikal hareketin çözüm arayışlarını incelemek üzere

oluşturulmuş bu eğitim programı, tüm eğitimlerimizde olduğu gibi katılımcı bir anlayışla ve tartışmaya dayalı bir çerçevede belirlenmiştir. Gerçekleştirilen grup çalışmalarında oldukça verimli tartışmalar yapılmış, ülkemizdeki sendikal hareketin olumlu yanları ya da yetersizlikleri daha net bir biçimde ortaya konulmuştur.

Lastik İşkolu Semineri

Uluslar arası eğitimlerin bir uzantısı olarak planlanan "Lastik İşkolu Semineri" 23-24-25 Şubat 2003 tarihlerinde İstanbul'da gerçekleştirildi. Lastik işkolunun sendikal deneyimleri ve Fransa'da faaliyet gösteren taşıt lastiği işkollarında örgütlü sendikaların toplu sözleşme deneyimleri, Türkiye ile karşılaştırmalı olarak incelendi. Fransa'daki toplu sözleşme müzakere yöntemleri, uzlaşmazlıkları giderme yöntemleri ve temel mücadele araçları somut örneklerle ayrıntılı olarak incelendi. Sendikamızın örgütlü olduğu taşıt lastiği işkollarında görevli işyeri sendika temsilcileri ve yöneticiler düzeyinde gerçekleştirilen bu eğitim semineri daha önce düzenlenen eğitim seminerlerinde olduğu gibi aktif katılıma dayalı olarak gerçekleştirildi. Fransa'dan gelen konuklar, İstanbul'da gerçekleştirilen seminerin ardından Kocaeli Şubesi'nde de yapılan eğitim seminerine katıldılar. İşçi sınıfının dayanışmasını ve AB'ye uyum sağlanabilmesine yönelik olarak düzenlenen eğitim seminerinde, değişik ulusların toplu sözleşme modelleri ve bu ülkelerdeki işçi hakları konusunda bilgiler verildi.

Kocaeli Eğitim Seminerleri

Tüm üyeye yönelik gerçekleştirilen eğitim çalışmalarımızın ilk bölümü Şubat ayının başında Kocaeli Şubesi Eğitim Salonu'nda başlatıldı. 50 kişilik gruplar halinde toplam 13 toplantı gerçekleştirildi. İşyerine özgü gelişmelerin temel toplumsal sorunlarla bağlantısı, küreselleşme ve yarattığı sorunlar ve sendikal hareketin geleceğinin tartışıldığı eğitim seminerlerinde, konuşmacı olarak sendikamız Eğitim ve TİS Dairesi Müdürü Üzeyir Ataman katıldı. Oldukça verimli tartışmaların yapıldığı toplantıların diğer bölgelerde de gerçekleştirilmesi, eğitim dairemizin gelecek dönem planları arasında yer almaktadır.

Eğitim Tarihleri:

İki toplantı 04 Şubat 2003 Salı, Sendikamız Kocaeli Şubesi Eğitim Salonu
İki toplantı 06 Şubat 2003 Perşembe, Sendikamız Kocaeli Şubesi Eğitim Salonu
İki toplantı 25 Şubat 2003 Salı, Sendikamız Kocaeli Şubesi Eğitim Salonu
İki toplantı 07 Mart 2003 Cuma, Sendikamız Kocaeli Şubesi Eğitim Salonu
İki toplantı 11 Mart 2003 Salı, Sendikamız Kocaeli Şubesi Eğitim Salonu
18 Mart 2003 Salı, Sendikamız Kocaeli Şubesi Eğitim Salonu
01 Nisan 2003 Salı, Sendikamız Kocaeli Şubesi Eğitim Salonu
09 Nisan 2003 Çarşamba, Sendikamız Kocaeli Şubesi Eğitim Salonu
14. 29-30 Ocak 2003, Azerbaycan

Azerbaycan Petrol ve Kimya İşçileri Sendikası'ndan 20 kişilik bir gruba, sendikamız tarafından sendikal çalışmalar konusunda seminer yapıldı. 74.000 üyeli Azerbaycan Petrol ve Kimya İşçileri Sendikası Genel Başkanı Elsar Nasiboğlu, sendikacılık konusunda gördükleri seminerin oldukça faydalı olduğunu ve daha öğrenecekleri çok şey olduğunu ifade ettiler. Sendikamız Kocaeli Şubesi'ni de ziyaret eden sendikacılar, bu tür işbirliklerinin devam edeceğini belirttiler.

Katıldığımız Diğer Eğitim Seminerleri:

1. DİSK Türkiye-MEDA Projesi 12-13 Mart 2002 İstanbul Dedeman Otel
2. DİSK İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Haftası etkinlikleri organizasyon komitesine sendikamız da katıldı, 27 Mart 2002
3. İnsan Hakları Projesi, DİSK
İstanbul Anadolu Yakası, Gebze, İstanbul Avrupa Yakası, İzmir, Bursa Kocaeli Bölgesinde anket çalışması yapıldı.
28.11.2002: İstanbul Anadolu Yakası
26.11.2002: İstanbul Avrupa Yakası
28.11.2002: İzmir Bölgesi
02.12.2002: Bursa Kocaeli Bölgesi
29.11.2002: Bursa Kocaeli Bölgesi
4. İnsan hakları Projesi, DİSK
11.12.2002: İstanbul Anadolu Yakası, Kartal Şubesi
13.12.2002: İstanbul Avrupa Bölgesi, İstanbul Şubesi
23.12.2002: İzmir Bölgesi'nde İzmir Şubesi
Eğitime katılacak kişilerle derinlemesine görüşme yapıldı.

13-14 Mart 2003, DİSK, İnsan Hakları Projesi, Mercure Otel

• Buna bağlı olarak, araştırma faaliyetlerimiz de önem kazanmıştır. İşçi sınıfının taleplerini işyeri, işkolu, ülke ve uluslar arası düzeylerde bütünleştirmek ve bu anlayışla mücadele yürütmek ve işçi sınıfının yaşam düzeyini bütün yönleriyle iyileştirmek sendikaların temel görevidir. Bu işlevin gereken öz ve biçimlerde sürdürülebilmesi ise, her şeyden önce görevin gerektirdiği bilgi birikimine sahip olmayı zorunlu kılmaktadır. Sendikalar, üyelerinin ekonomik ve demokratik haklarını koruyabilmek için ülkede ve hatta uluslararası düzeyde uygulanan ekonomik ve toplumsal konular konusunda görüş, düşünce ve eylem üretebilen yapılar olmak zorundadırlar. İşçi sınıfı mücadelesinin dolayısıyla sendikal mücadelenin toplumsal niteliği, toplumun bütün alanlarına dair bilgiyi sendikaların vazgeçilmez bir gereksinmesi haline getirir. İşçi sınıfı toplumun bir parçasıdır ve işçi sınıfı mücadelesinin siyasal-ekonomik-toplumsal yaşam üzerinde doğrudan etkisi olduğu şüphesizdir.

Bu genel yaklaşım ışığında oluşturulan, sendikamızın araştırma faaliyetlerine bir bütün olarak bakıldığında araştırma faaliyetlerimizde, bir yandan toplu sözleşme müzakerelerine destek olabilecek nitelikli ekonomik ve mali analizler gerçekleştirilmekte, öte yandan ise sendikamız yayın, dergi, gazete faaliyetlerine katkı yapılmakta, diğer yandan ise genel ekonomik ve toplumsal gelişmelerle ilgili çalışmalar yürütülmektedir. Toplu sözleşme sürecine ilişkin bilgi ve belgelerin değerlendirilmesi daha çok ekonomik boyutlu araştıra ve analizleri içermektedir. İşyerlerinin sektördeki durumunu, genel olarak istihdam yapısını, üretim ve karlılık oranlarını tespate yönelik çalışmalar, ücret düzeylerinin gelişimi bu çerçevede yürütülen çalışmaların başlıcalarını oluşturmaktadır. Bunun dışında ücret ve maliyet çalışmaları, özellikle ülkemizde işçi sınıfının çıkarlarına aykırı yaklaşımların yaygınlık kazanmasının önlenmesi açısından büyük önem taşımaktadır.

Bunun dışında sendikamız bünyesinde yer alan işyerlerini bölgelere, alt işkollarına bölgelerin sendika ortalaması karşısındaki durumu, ücretlerin asgari ücretle karşılaştırılması düzenli olarak güncelleştirilerek devam eden çalışmalardır.

Eğitim dairesi çalışmalarına katkıda bulunmak üzere, eğitim seminerlerinin öncesinde eğitim broşürleri hazırlanmaktadır. Ayrıca çeşitli kurumlar tarafından düzenlenen panel ve seminlere katılım gerçekleştirilmiştir.

Sendikaların kendi araştırma daireleri tarafından yapılan çalışmaların dışında, dışarıdan başka bilgi kaynakları ile araştırma çalışmalarının desteklenmesi büyük önem taşımaktadır.

Dışarıdan taşınan bilgi kaynağı ise kuşkusuz üniversitelerdir. Ancak üniversitelerle kurulacak ilişki kurumsal bir nitelikte olmalıdır. Sendika-üniversite ilişkisine ülkemiz açısından bakıldığında yeterli düzeye erişememiştir.

Sendikalar toplumun tüm kesimlerine yönelik bir örgütlenme ve mücadele perspektifi geliştirebildiği ölçüde, bu yönde bir akademik destek almak ve üniversitelerle kurumsal ilişki kurma ihtiyacı artacaktır.

• Basın ve halkla ilişkiler sendikamızın tanıtımında büyük önem taşımaktadır. 1970'li yıllardan beri teknolojiye yaşanan hızlı gelişim, iletişim alanında büyük değişimlere yol açtı. İletişim alanında yaşanan gelişmeler, toplumun tüm alanlarında olduğu gibi basın-yayın sektöründe de çok yeni olanaklar yarattı. Artık demokratik sistemlerde, basının etkisini ifade edebilmek için kullanılan yeni kavramlar, basının gücünün günümüz dünyasında ne boyutlarda olabileceğini göstermektedir. Toplum üzerinde önemli bir etkisi olan basın-yayın araçları bilginin dağılımında, denetlenmesinde, elde edilebilmesinde önemli bir belirleyici olarak karşımıza çıkmaktadır.

Sendikalar da medyanın toplum üzerindeki etkisinin ve belirleyiciliğinin sonuçlarıyla karşı karşıya olan örgütlenmelerdir.

Sendikalar medyanın toplum üzerindeki gücünün bu kadar açık olduğu bir ortamda, kendi iletişim araçlarına önem vermek ve kendi üyelerine ulaşmak için en etkili yöntemleri bulmak zorundadır. Birçok sendika gazete, dergi v.b. yayınlarla üyelerine ulaşmaya çalışmaktadır. Ancak geçmişte edinilen alışkanlıklarla sürdürülen yayın faaliyetlerinin başında olan yazılı yayınların yanı sıra görsel ve işitsel yayın araçlarından da yararlanılarak daha geniş bir kesime ulaşmanın yolları aranmalıdır.

Sendikal yaşamda üye ile sendika bütünleşmesini sağlayacak, üyelere doğrudan ulaşarak, onlara yeni perspektifler açacak, sendikanın faaliyetleri ile ilgili bilgilenmelerini sağlayacak, sendikanın kamuoyunda tanıtımının ve çalışmaları hakkında bilgilenmesinin ve yeni üyelere ulaşmasının yolunu açacak araçlardan birisini yazılı-görsel-işitsel faaliyetlerinin bütünlüğü oluşturmaktadır.

Kuşkusuz sendikal faaliyetlere üyelerin aktif katılımının arttığı ölçüde sendikal sorunların çözümü için atılan adımlar daha gerçekçi bir anlayışla oluşturulabilir.

Sendika içi demokrasi kavramı da soyut bir sözcük olmaktan çıkarak sendikal hareketin tüm alanlarında günlük

pratiğin içine yerleşecektir. Böylelikle sendikalar etkin bir yapıya kavuşacak, üye-sendika iletişiminin geliştirilmesini sağlayan kurumlaşma gerçekleştirilebilecektir. Kuşkusuz sendika yayını bu alanda önemli bir araç konumundadır.

Basın-yayın faaliyetleri sadece üyelere yönelik sendika faaliyetleri ile bilgilendirme ile sınırlı kalmamalı, tüm ülke ve dünya sorunlarına ilişkin değerlendirme ve çözüm önerileri gerek yazılı gerekse görsel ve işitsel yayın araçları yolu ile kamuoyuna iletilmelidir. Ancak bu anlayış içerisinde ekonomik ve toplumsal gelişmeler karşısında kendi söylemlerimizi, alternatiflerimizi kamuoyunda dile getirebiliriz.

Kuşkusuz lastik sözleşmeleri döneminde verilen gazete ilanları bu anlayış içerisinde gerçekleştirilmiştir. 2002-2003 dönemi lastik sözleşmeleri döneminde yaşanan tartışmalar sırasında sendikamız, kamuoyunun yanlış bilgileneceğini önlemek ve varolan gerçekleri kamuoyu ile paylaşmak amacıyla sektörün durumu, ücret düzeyleri, işgücü maliyetleri ve sözleşme görüşmeleri konusunda gazete ilanları verdi. Kamuoyunda yaygın ama eksik ve yanlış yaklaşımların değiştirilmesi amacıyla yapılan bu çalışmalar sadece gazete ilanlarıyla sınırlı kalmamış, bakanları, köşe yazarlarını, gazetelerin ekonomi servislerini bilgilendirmeye yönelik basın açıklamalarından konuya ilişkin dosya çalışmalarına dek uzanan bir çerçevede gerçekleştirilmiştir.

Sendikamız basın-yayın faaliyetleri arasında bildiri, bülten ve toplu iş sözleşmeleri kitapçıklarının basımı da yer almaktadır.

Bunlara ilave olarak 1 Mayıs, 8 Mart, 15-16 Haziran gibi günlerde basın bildirimleri hazırlanmıştır. Ayrıca bu dönemde eylemlerde, mitinglerde kullanılmak üzere bez şapka yaptırılmıştır. Basın-yayın çalışmaları çerçevesinde yürüttüğümüz bir diğer faaliyet de arşiv ve dökümantasyon çalışmalarıdır. Sendikal alana ilişkin günlük basında yer alan haberler sendikamızda günlük olarak arşivlenmektedir. Ayrıca sendikamız eğitim dairesi tarafından gerçekleştirilen eğitimler kayıtlara alınarak arşivlenmektedir.

Sendikamız görsel arşive de büyük önem vermektedir. Kendi imkanları ile oluşturduğu video çekimleri dışında önemli bir çalışma daha gerçekleştirilmiştir. "Lastik-İş Belgeseli" gerek eğitim faaliyetlerimizde, gerekse sendikamızın diğer çalışmalarında büyük yarar sağlayacaktır. Otuz dakikalık çalışmada, sendikamızın kuruluş yılı olan 1949'dan günümüze kadar sendikamızın tarihini dönemin ekonomik ve siyasal gelişmeleriyle birlikte ele almıştır. Belgeselin yapımında oldukça özenli davranılmış ve ülkemizde belgesel çalışmalarıyla adından söz ettiren profesyonel ekiplerle çalışılmıştır.

Sendikamız teknolojik gelişmeleri ve günümüz çağını da yakından takip etmektedir. Bu anlayışla sendikamız kendi internet sitesini lastik-is.org.tr adresiyle kurmuştur. Sitenin içeriği her geçen gün daha da zenginleşerek yayınlanmaya devam edecektir.